

зи чудеса, но за когото въ тѣзи минута никой са не грижаше. Тукатеси станж едно движеніе и шумъ толжози извънреденъ въ голѣмья салонъ, щото Пикильо, подбужданъ отъ любопытство, приближи са до голѣмытъ врата на танцовалната зала и гледаше презъ стьклата.

Шумътъ бѣ произведенъ по причина че Кармена и Аиша водимы отъ кавалерытъ си минувахж презъ множеството въ салона.

Посрѣдъ множеството златотьканы и богаты облекла, лекытъ, изьяцны и добръ скроены облекла на двѣтъ момы подигнѣхж викове отъ извънредно очудванье и одобреніе.

Тѣ бѣхж облечены въ рокли златотьканы, отъ персидска матерія на прѣчки, стегнѣты около кръста тѣй щото цѣлата имъ снага земаше много прелестень видъ; мантилитъ имъ съ тѣсны ржкавы обыпаны съ елмазы, чурапы коприняны и пантофлы отъ червена кожа стягахж хубавытъ имъ крака. Оплетенытъ имъ косы са спущахж на раменѣтъ имъ, изподъ изьяцны капелины.

Аиша особенно носяше облеклото си съ чудесна прелестъ и простота. Дългытъ ѝ косы са спущахж чакъ до краката ѝ, и чернытъ имъ цвѣтъ правяше лицето ѝ да са вижда еще побѣло. Распалена отъ движеніето на таицытъ, отъ звука на музиката, отъ щастіето че бѣ хубавица, тя са усмихваше съ видъ граціозенъ и са виждаше че изънапрѣдъ благодарѣше множеството на обожателитъ си, на които купчинытъ са разстѣпвахж отъ предъ ѝ и са затваряхж понадалечь.

Само единъ отъ зрителитъ, единъ само . . . . . прижълтѣлъ, неподвиженъ, отъ челото на когото те чѣше студень потъ, не са мръднж отъ мѣстото си, но имаше очытъ си вшиты на стьклата на вратата. Аиша бѣ миншла отъ тамъ безъ да го види, а той . . . гледаше еще . . . Той бѣше Пикильо. До като трѣбаше, като видъ Аиша свѣтнѣла отъ премѣнытъ ѝ отъ хубостьта си, да са възгорди за тържеството ѝ, и да са зарадва за общото очудванье къмъ нея, на-